

UNGDOM SLUTT OPP OM

RØD ARBEIDERFRONT

1 MAI 1972

utgitt av SUF(m-l)

1. mai nærmer seg. I snart 100 år har den vært arbeiderklassens kampdag. I år skal vi ut på gatene under Rød Arbeiderfronts paroler:

KAMP MOT EEC – NEI TIL SALG AV NORGE

KAMP MOT DYRTID OG FORVERRING

KAMP MOT MONOPOLKAPITALEN

KAMP MOT IMPERIALISMEN

KAMP MOT KLASSESAMARBEID

Oppslutninga om Rød Arbeiderfront kommer til å øke sterkt i år. Hvorfor er det stadig flere som vender kapitalistene og deres råtne samfunnssystemet ryggen? Fordi vi ser hvordan profitt-jaget forurenser og ødelegger naturen, hvordan bedrifter, ja hele næringer, legges ned når de ikke er lønnsomme for de som har penger og makt. Vi skjønner at det er den beinharde konkurransen under kapitalismen som fører med seg stoffmisbruk, fyll og store personlige tragedier for vanlige folk. I dag skjerpes alle disse tendensene, fordi kapitalen er på veg inn i en ny krise. Det er arbeidsfolk som får bære byrdene.

I den røde 1. mai-feiringa deltar det alltid mye ungdom. Vi går ut på gatene og slåss for våre egne og for hele folkets krav.

Vi skal demonstrere mot et skolesystem som er innretta på å skille ut en liten elite av »vellykkede» elever, mens den store massen har følelsen av aldri å komme noen vei. Et skolesystem som vil gjøre oss til strebere, der det gjelder å komme seg fram på andres bekostning. En skole som vil ha oss til å se ned på vanlige arbeidsfolk og deres jobber. Kort sagt: Når de fleste av oss føler skolen som en plage, er det fordi den er til for å tjene pengemaktens interesser – ikke våre.

1. mai skal vi ut og slåss for skikkelig fritidstilbud til all ungdom. Når titusenvise av ungdom ikke har noe sted å gå og istedet må henge ute på gatene og T-banestasjonene om kvelden, da finnes det ingen unnskyldning for å hetse mot oss, å si at vi er »asosiale pøbler». Det er kapitalismen som er skyld i »ungdomsproblemene», ikke vi. I dette samfunnet finnes det mangemillionærer som ikke betaler et rødt øre i inntektsskatt,

men penger til ungdomsklubber – det »finnes ikke». Vi støtter de ungdommer i Trondheim, Bergen, Lillestrøm og andre steder som har tatt saka i sine egne hender og okkupert tomme hus. Flere må gjøre det samme!

1. mai skal ungdommer som jobber gi klar beskjed: Vi sier NEI til dårlige og underbetalte jobber. NEI til at lærlinger på sultelønn gjør vanlige jobber istedet for å få opplæring. NEI til den stigende arbeidsløsheten som gjør det vanskeligere å få en skikkelig jobb. Vi skal gjøre felles sak med alle andre arbeidere og slåss mot rikfolkas utbytting. Vi godtar ikke LO-ledelsens lusne 7%. Til kamp for et skikkelig lønnsoppgjør! 25% er minstekravet.

Hvem frykter Rød Arbeiderfront 1. mai?

Bratteli og kapitalistene grøsset nok i fjor da de så den store oppslutninga om RAFs arrangementer. I Oslo gikk 4600 i RAFs tog, mens de sosialdemokratiske forræderne bare fikk med seg knappe 2000. I år skal den avstanden bli enda større! DNA-ledelsen vil bruke sine tog til å propagandere for EEC, for

»samarbeid» med monopol-kapitalistene og hardere utbytting. I virkeligheten er DNA-togene monopolkapitalens 1. mai-tog! Oppslutninga om Rød Arbeiderfront skal vise at deres reaksjonære politikk stadig taper terreng blant arbeidsfolk og spesielt blant ungdommen.

Unge Høyre og de andre EEC-tilhengerne er optimistiske for tida. De har organisert »Ja til EF» for ungdommen, og tror tydeligvis at de går en lys framtid imøte for seg og sin politikk. Men er det nå slik at vi biter på Unge Høyres politikk? Tror vi dem når de sprer høytflyvende svada om at vi må inn i EEC for å forme framtidens Europa? Har vi i NATO kunnet »påvirke» Hellas-juntaen? Tror vi dem når de sier at EEC betyr økonomisk vekst? Er det økonomisk vekst når bonden må forlate gården fordi han ikke lenger har råd til å drive den? Er det økonomisk vekst for ungdommen når det blir vanskeligere å få seg jobb, vanskeligere å få et sted å bo? *Den slags politikk er lønnsom for noen, – men for hvilken klasse?*

Men det er ikke nok å vise vår motstand mot EEC og andre angrep som direkte rammer oss 1. mai. En sentral del av RAF er støtten til undertrykte folk som kjemper mot USA- og Sovjet-imperialistene verden over, mange steder med våpen i hand. Folkene i Indo-Kina, i Midt-Østen, i Nord-Irland og andre steder er ikke spesielt blodtørstige. De er *tvunget* til å gripe til våpen fordi den klassen som hersker i størsteparten av verden ikke skyr noen midler for å holde folket nede.

Den dagen vil komme da også vi skal kaste av oss kapitalismens og imperialismens åk! Den kampen vi i dag fører mot å få det enda verre, skal vi føre videre i kamp for et samfunn fritt for undertrykkelse. I Rød Arbeiderfronts demonstrasjoner vil vi marxist-leninister i SUF(m-l) og i MLG markere dette som etter vår mening er det endelige målet for folkets kamp: Å opprette sosialismen gjennom en revolusjonær omveltning.

Sett fart i mobiliseringa til Rød Arbeiderfront blant ungdom og eldre på skolen, arbeidsplassen eller i fritidsklubben din – slik at du 1. mai kan ta med deg kameratene dine, lærerne, foreldrene dine i Rød Arbeiderfronts arrangementer.

**MED RØD ARBEIDERFRONT FOR EN SEIERRIK 1. MAI
MED SUF(m-l) FOR DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONEN**